

Šolska roba.

Razvozlanje nalog iz številstva v 20 l.

Več nasih č. bravcev nam je poslalo razvozlanje teh nalog. Pervo je naj bolje uganil g. J. Kogej tako le: Podoba je veljala 200 gold. A je dal $\frac{1}{4}$, t. j. 50, B je dal $\frac{2}{5}$, t. j. 80, C pa 70 gold. (= 200 gold.)

Drugo pa je prav razvozlal g. D. P. tako le:

A + B + C + D + E imajo vkup 285 gold.,				
toraj	285	—	262	= 23 gold. — del za A,
"	285	—	251	= 34, " — " " B,
"	285	—	231	= 54, " — " " C,
"	285	—	209	= 76, " — " " D,
"	285	—	187	= 98, " — " " E,
285 gold.				

Vprašanja pri letošnjem konz. spraševanju.

(Dalje.)

1. Slovenec naj se uči naj pred svoj lastni materni jezik prav govoriti in pisati, ker domača reč mu mora biti pred vsem drugim draga in sveta; zraven pa tudi ne sme pozabiti zlatega izreka, ki pravi: „Kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš“, in dobro je, če si prizadevamo, da se učimo tudi drugih jezikov, če nam je ravno priložno. Med drugimi jeziki, ki se govoré v našem cesarstvu, gotovo ne smemo prezirati posebno nemščine, ktera je marsikteremu v marsikterih okolisčinah zelo potrebna. Kdor pa se nemščine uči, se je mora pa tako učiti, da ne mlati prazne slame, temuč da mu res kaj dobička prinese. In ravno to je resnica, ktere marsikdo ne razumé. Kaj ti pomaga, če naučiš kmečkega dečka, ki ga je oče za dom odbral, da nekte ne mške besede izgovarja, da jih zna brati in zapisati, če pa si s tem dalje pomagati ne more! Tako ravnanje stori, da se človeku ptuji jezik pristudi, in da se mu potem še svojega maternega po slovnici učiti ne ljubi. Take učence so nam rodile marsiktere stare šole, v kterih se je nemščina sploh v glavo zabijala, ne pa v pamet vraševala; to se je, hvala Bogu! zdaj spremenilo, in dobili smo knjigo, po kteri se mladina ptujega jezika djansko, in bi rekel, igraje uči, če se le učitelj po njej vé ravnati, in svojo dolžnost zvesto spolnuje. „Praktična slovensko-nemška gramatika“ budi in vodi naj pred je-